

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3641

гр. София, 28.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 28.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Георги Бозуков

като разглежда дело номер **9028** по описа за **2025** година докладвано от съдия
Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е молба от адв. С. И. – процесуален представител на Х. Т. И., за изменение на решение № 530 от 06.01.2026 г. по кас. адм. дело № 9028 по описа на АССГ за 2025 г. в частта за разноските. Иска се изменение на решението чрез увеличение на присъдените разноски за предоставената безвъзмездна адвокатска услуга със сумата от 2 121.02 лв. – за работата пред първа инстанция с 631.02 лв., 1100лв. за отговор на касационна жалба и с 390 за касационната жалба. първа инстанция които пълномощникът счита, че не са взети предвид при определяне размера на възнаграждението.

По повод на постъпилото искане процесуалният представител на ответната страна прави възражение, че искането е неоснователно, тъй като съдът се е произнесъл по разноските и завишаването на възнаграждението би било прекомерно.

Молбата за изменение на решението е допустима, като подадена в срок от надлежна страна.

С решение № 530 от 06.01.2026 г. съдът е изменил решение № 5987/16.02.2025 г., постановено по административно дело № 5910/2023 г. по описа на Административен съд София-град, и в частта на присъденото адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., като е увеличил същото на 1 333,33 лв.

В мотивите съдът е посочил, че предвид материалния интерес по делото – 30 000 лв., минималният размер на адвокатското възнаграждение, определено по правилата на чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, към която препраща чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, е 3050 лв. Предвид значителния обем на извършена работа по делото съдът намира, че няма основание размерът на възнаграждението да се определя към минимума, предвиден в Наредбата, и справедливото възнаграждение на адвоката следва да се определи към средния размер, а именно в размер на 4000 лв., което е повече от първоначално претендираното от пълномощника. При определяне на този справедлив размер съдът е взел предвид и работата по частното производство срещу върнатата искова молба, отговора на касационната жалба, изготвянето на касационната жалба и

всички останали действия по процесуалното представителство на жалбоподателя. На база този определен размер, който би бил изцяло дължим при напълно уважени искове, съразмерно на уважената част на претенциите, съдът е задължил Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на адв. С. И. за адвокатско възнаграждение за всички инстанции евровата равностойност на 1 333,33 лв., а именно 681,73 евро. Затова неоснователни са доводите, че определеното възнаграждение не овъзмездява работата на пълномощника от една страна, а от друга – че съдът не е съобразил минималните размери по Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Не са налице основания за изменение на определеното възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

По изложените съображения и на основание чл. 248 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО на адв. С. И. с вх. № 669 от 12.01.2026 г. за изменение на решение № 530 от 06.01.2026 г. по кас. адм. дело № 9028 по описа на АССГ за 2025 г. в частта за разноските чрез увеличение на присъденото в негова полза адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата по делото със сумата от 2 121.02лв.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: